

Til uddannelses- og forskningsordførere, handicapordførere og ligestillingsordførere

Kære ordfører

Jeg skriver, fordi jeg er alvorligt bekymret for, at SU-reformen, studietidsmodellen og fremdriftsreformen kommer til at tvinge studerende med psykiske og fysiske funktionsnedsættelser ud af universiteterne.

Er du som ordfører opmærksom på, at spareøvelsen i studietidsmodellen kan komme til at presse universiteterne til at foretage ekskluderende bevægelser, der rammer de studerende, som modtager studiestøtte under Lov om Specialpædagogisk Støtte? En lovgivning som, på baggrund af FN's Handicapkonvention og de fire nationale principper på handicapområdet, sikrer alle studerende lige ret til uddannelse. Det kan fx være studerende, der er diagnosticeret med depression, angst, skizofreni, OCD, bipolar affektiv lidelse, PTSD, Aspergers syndrom, ADHD, døvhed, blindhed eller lignende.

Når studerende med funktionsnedsættelser medregnes i universiteternes dimensionering, skabes der et incitament for universiteterne, til ikke at give den dispensation, som studerende med et handicap ellers kan gives. For det bliver pludselig meget dyrt for universiteterne at have studerende indskrevet, som fx læser på halv tid, når universiteterne pålægges at skære den gennemsnitlige studietid ned med 4.3 mdr. pr. studerende.

Studerende med en funktionsnedsættelse bliver som oftest meget nemt stressede, og stress fremkalder eller forstærker symptomerne på deres lidelse. Derfor er det afgørende, at disse studerende får mulighed for at tage deres uddannelse i et tempo, der ikke forværrer deres tilstand. Der skal aldrig stilles færre faglige krav til studerende med en funktionsnedsættelse, men det vil decideret være at stille dem ringere end studerende uden en diagnose, hvis de skal paces igennem på vilkår, der forstærker deres sygdom.

Studerende med en funktionsnedsættelse har ret til at blive kompenseret, så de kan overkomme de barrierer, der forhindrer dem i at deltage i samfundslivet på lige fod med alle andre. Og her er **tid** det mest oplagte og simple redskab, man kan forestille sig. Vi forlanger heller ikke af en person med krykker, at hun skal gå op af trappen til femte sal på samme tid som en person uden krykker.

I Pædagogisk Psykologisk Uddannelsesrådgivning ved Aarhus Universitet og SDU har vi pt. tilknyttet 453 studerende, som har en psykiatrisk eller neurologisk diagnose, og hertil kommer studerende med dysleksi og dansk som andetsprog. Det er vel netop grupper som disse, man over en bred politisk kam, ønsker at inkludere på arbejdsmarkedet som selvstændige,

¹ I henhold til §7 i *Bekendtgørelse om eksamen og censur ved universitetsuddannelser* af 19. juni 2014 fra Uddannelses- og Forskningsministeriet kan universitetet "tilbyde særlige prøvevilkår til studerende med fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse og til studerende med et andet modersmål end dansk, når universitetet vurderer, at det er nødvendigt for at ligestille disse studerende med andre i prøvesituationen. Det er en forudsætning, at der med tilbuddet ikke sker en ændring af prøvens niveau." Ligeledes kan der udarbejdes en særligt tilrettelagt studieplan for nedsat studiebelastning.

bidragende medborgere og skatteydere? Vi har vel næppe råd eller ret til at skubbe disse mennesker og deres potentiale ud af universiteterne?

Den inkluderende folkeskole favner børn med diagnoser, og de gymnasiale uddannelser tager imod disse børn, når de bliver ældre. Men hvor er sammenhængen i uddannelses- og ligestillingspolitikken, hvis de som unge mennesker i overgangen til universitetet begrænses i muligheden for at uddanne sig til akademikere? Ambitionen om at inkludere alle på lige fod i uddannelsessystemet, kan vel ikke stoppe med en studentereksamen i gymnasiet?

I Pædagogisk Psykologisk Uddannelsesrådgivning mærker vi allerede presset fra Fremdrifts- og SU-reformerne komme snigende. Selvom der fortsat kan dispenseres fra det automatiske tilmeldingskrav til eksamen, og der dermed kan købes lidt ekstra tid, rammes de studerende under SPS-ordningen² alligevel meget hurtigt af SU-reformen, som fjerner forsørgelsesgrundlaget, så snart den studerende er kommet bagud med 30 ECTS-point. Dvs. at man i praksis straffes, hvis man bruger den bevilligede ekstra tid, fordi der lukkes for SU-en, hvis man ikke består sine eksamener på normeret tid. Systemet giver altså ekstra tid med den ene hånd, men fjerner indtægterne med den anden hånd.

Virkeligheden er, at den studerende skal forsørge sig selv, ved at arbejde ved siden af studierne, mens de resterende eksamener indhentes. Men det er de færreste studerende med psykiatriske diagnoser, der er i stand til at varetage et studiejob ved siden af uddannelsen. Netop derfor modtager mange af disse studerende Handicap-SU, men den tages også fra dem, når SU-kassen lukkes. Der kan ganske vist søges om ekstra SU pga. sygdom, men det gives max i to år. Og har man behov for at læse med halv belastning, når man ikke langt på denne ordning. Man kan meget nemt komme bagud, hvis man fx er udfordret af koncentrations-, hukommelses- og struktureringsvanskeligheder og skal passe sin behandling ved siden af studierne.

I praksis kommer fremdrifts- og SU-reformen tilsammen til at udgøre en fælde for studerende med funktionsnedsættelser. En fælde som kommer til at tvinge studerende med handicaps ud af universiteterne. En fælde som kommer til at obstruere den recoveryproces, der er afgørende for, at studerende med diagnoser kan blive til som akademikere og skatteydere, fremfor at blive fastholdt som psykiatriske patienter, der kan henvises til passiv forsørgelse. Universiteterne burde fortsat kunne bidrage til disse studerendes recoveryprocesser, uden at blive straffet økonomisk, og dermed sikre at studerende med funktionsnedsættelser stadig kan uddanne sig som biologer, kemikere, lingvister, ingeniører, historikere etc.

I Pædagogisk Psykologisk Uddannelsesrådgivning ser vi allerede nu eksempler på, at studerende i disse dage træffer beslutning om at stoppe deres uddannelse, netop fordi det stærke pres om hurtig gennemførelse og udsigten til en studietid uden SU, bliver uudholdelig og forværrer symptomerne.

² Specialpædagogisk støtte

Mine spørgsmål er:

Side 3/3

- ***Er man på Christiansborg opmærksomme på, at studerende med funktionsnedsættelser tæller med i statistikken, når der regnes på universiteternes resultater for nedbringelse af studietiden?***
- ***Og er man på Christiansborg opmærksomme på, at fremdriftsreformen og SU-reformen tilsammen udgør en betydelig barriere for studerende med funktionsnedsættelser, som kan tvinge dem ud af universitetsuddannelserne?***

Vil du rejse disse spørgsmål i Folketinget?

Det må være muligt at trække studerende med funktionsnedsættelser ud af ligningen i studietidsmodellen, så universiteterne ikke straffes økonomisk for at uddanne studerende med et handicap. Og det må være muligt at tænke i en konstruktion af reformer, der ikke ekskluderer en sårbar samfundsgruppe, som allerede er i risiko for at blive marginaliserede og stigmatiserede.

Jeg har svært ved at forestille mig, at hensigten med disse reformer har været at skabe et handicapfjendtligt universitet, men det ser desværre ud til at blive resultatet, med mindre koncepterne revideres.

De bedste hilsner

Camilla Maj Sejr Skovhus
Uddannelsesrådgiver, studieadjunkt, Cand.pæd.psych.

Pædagogisk Psykologisk Uddannelsesrådgivning
Center for Undervisningsudvikling og Digitale Medier
Aarhus Universitet, Arts
Willemoesgade 15, Bygning 2114
8200 Aarhus N